

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14300/2025
05.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца “ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милутин Радојичић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Зујковић, адвокат из ..., ради несонованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 15060/23 од 30.04.2025. године, у седници одржаној дана 05.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 15060/23 од 30.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 15060/23 од 30.04.2025. године, потврђено је решење Првог основног суда у Београду П 10861/18 од 16.09.2022. године и решење Првог основног суда у Београду П 10861/18 од 02.11.2022. године и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Решењем Првог основног суда у Београду П 10861/18 од 16.09.2022. године, одбијен је као неоснован предлог тужене за понављање поступка.

Решењем Првог основног суда у Београду П 10861/18 од 02.11.2022. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 32.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, у року од осам дана од пријема преписа одлуке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на члан 404. Став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. истог члана да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

У овој правној ствари поступак је правноснажно окончан доношењем правноснажне пресуде због пропуштања П 10861/18 од 26.09.2019. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена на исплату износа од 269.358,97 динара са законском затезном каматом од 21.03.2018. године, као дана стицања до исплате. Наведена пресуда је постала правноснажна и извршна 24.12.2019. године.

Тужена је поднела дана 06.05.2021. године предлог за понављање поступка, наводећи да је тужилац као адресу тужене означио ..., ..., Улица ... бр. ..., а да тужена у тренутку подношења тужбе није имала пребивалиште ни боравиште на наведеној адреси. Навео је да је последња пријављена адреса тужене била управо означена, али да је иста била пасивизирана у складу са чланом 18. Закона о пребивалишту и боравишту грађана, као и да је тужена изашла из земље 2011. године, при чему није пријавила привремени боравак у иностранству.

Првостепени суд је предлог за понављање поступка одбио као неоснован, а другостепени суд је побијаним решењем потврдио првостепено решење уз оцену да нису испуњени услови за понављање поступка из члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној. Имајући у виду да је првостепени суд достављање током поступка вршио у складу са одредбама Закона о парничном поступку које регулишу достављање преко огласне талбе суда, обзиром да тужена пошто није примала на пријављеној адреси, нити је боравак у иностранству пријавила надлежном МУП-у, што је била њена законска обавеза, то указивање у ревизији на различиту судску праксу у предметима нижестепених судова са истим захтевом, не указује нужно на другачији правни став, пошто правилна примена права у споровима са означеним захтвом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања поводом достављања у сваком конкретном предмету.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку у односу на трошкове поступка, Врховни суд налази да се обрачун трошкова врши у свакој парници појединачно на основу адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Стога, по оцени Врховног суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиље ради уједначавања судске праксе.

С обзиром на наведено одлучено је као у ставу првом.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се подноси (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима по којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде што је прописано ставом 2. наведеног члана.

Чланом 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су спорови мале вредност спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, о којој је правноснажно одлучено, поднета је 02.07.2018. године. Вредност предмета спора је 269.358,97 динара.

Такође, према одредби члана 420. став 5. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда одбацивањем предлога за понављање поступка, а у конкретном случају предлог за понављање поступка је правноснажно одбијен.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић